

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 17ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1974

ΜΝΗΜΗ ΒΙΤΑΛΙΑΝΟΥ LAURENT

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ Κ. ΔΙΟΝ. ΖΑΚΥΘΗΝΟΥ

Μετά βαθείας θλίψεως ἀναγγέλλω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς Βιταλιανοῦ Laurent, ἐπισυμβάτη τὴν 21 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου. Ὁ πατὴρ Laurent εἶχε ψηφισθῆ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1972, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὴν χαρὰν νὰ ἴδῃ κυρούμενον ὑπὸ τῆς πολιτείας τὸ διάταγμα τοῦ διοικητικοῦ του*. Καὶ διότι ἡ ἡμετέρᾳ ὁμόφωνος ψῆφος ἔκρινε τὸν ἄνδρα ἄξιον νὰ τύχῃ τῆς τοιαύτης τιμῆς, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ ἔργον τοῦ μεταστάντος συναδέλφου ἀποτελεῖ καιριωτάτην συμβολὴν εἰς τὴν ἵστορίαν καὶ τὰ γράμματα τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ ἀφιερώσω εἰς μνήμην του κατὰ τὰ εἰωθότα διλίγας λέξεις καὶ θὰ καταχωρίσω αὐτὰς εἰς τὰ «Πρακτικά».

Ο Louis - Philippe - Olivier, ἐν κληρικοῖς Vitalien Laurent ἐγεννήθη ἐν Séné (Morbihan) τὴν 26 Μαΐου 1896 καὶ ἐσπούδασεν ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν τῷ Pontificium Institutum Studiorum Orientalium τῆς Ρώμης. Τῷ 1920 εἰσῆλθεν εἰς τὴν Congrégation τῶν Assomptionnistes καὶ τῷ 1924 ἐχειροτονήθη ιερεύς. Ἐπὶ μίαν καὶ πλέον τριακονταετίαν διηγήθηνε τὸ Γαλλικὸν Ἰνστιτοῦτον Βυζαντινῶν Σπουδῶν (Institut Français d'Études Byzantines) ἐν Χαλκηδόνι, Βουκουρεστίῳ καὶ Παρισίοις (1935 - 1966). Ἀπὸ τοῦ 1952 μέχρι τοῦ 1959 διετέλεσεν ἔφορος τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου τοῦ Βατικανοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ 1962 Διευθυντής σπουδῶν εἰς τὸ Ἑθνικὸν Κέντρον Ἐπιστημονικῆς Ἐρεύνης τῆς Γαλλίας. Μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ του εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ Revue des Études Byzantines.

* Τὸ διάταγμα τοῦτο ἐξεδόθη τὴν 28-12-1973 καὶ ἀνεκοινώθη δημοσίᾳ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1102 συνεδρίαν τῆς Ὀλομελείας τῆς 24-1-1974.

Ο πατήρ Laurent ὑπῆρξεν ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Βερολίνου (ἀπὸ τοῦ 1931), ἐπίτιμον μέλος τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας (ἀπὸ τοῦ 1939), ἐπίτιμον μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν (ἀπὸ τοῦ 1939), μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν (ἀπὸ τοῦ 1946), ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Βαναδοκῆς Ἀκαδημίας (ἀπὸ τοῦ 1959), ἐπίτιμον μέλος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν (ἀπὸ τοῦ 1962), κλπ. Ὡσάντως εἶχε τιμηθῆ διὰ τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Γεωργίου τοῦ Α' τῆς Ἑλλάδος.

Καταπλήσσει ἡ συγγραφικὴ δρᾶσις τοῦ πατρὸς Laurent ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτάσεως, ποιότητος καὶ ποικιλίας τῶν θεμάτων. Εἰς τριακοσίας ὅποιογίζονται αἱ μείζονες καὶ ἐλάσσονες διατοιβαί τον αἱ δημοσιευθεῖσαι εἰς περιοδικά. Ἀναφέρονται εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἰστορίαν καὶ τὸν θεσμὸν τοῦ Βυζαντίου, εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἰστορίαν, ἵδιας εἰς τὴν Ἰστορίαν τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινούπολεως, τῶν μητροπόλεων καὶ τῶν ἐπισκοπῶν του, εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν, τὴν Σφραγιδογραφίαν, τὴν Νομισματικήν, τὴν Διπλωματικήν, φέροντν δὲ εἰς τὰ μεγάλα καὶ ἐπίμαχα θέματα, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐπὶ μέρους, νέον ἄγνωστον ὄλικόν, νέας ἀπόψεις, νέας ἐρμηνείας.

Διὰ τῶν δημοσιευμάτων τῶν περιοδικῶν καὶ τῶν αὐτοτελῶν ἔργων του ὁ πατήρ Laurent προίγαγεν ἐξόχως τρεῖς μεγάλους οἰκαδον τῆς ἐρεύνης: τὴν Σφραγιδογραφίαν, τὴν Ἀγιογραφίαν καὶ τὴν μελέτην τῶν Τακτικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν Σφραγιδογραφίαν ἀναφέρονται τὰ εἰς αὐτοτελεῖς τόμους ἔργα: *Les bulles métriques dans la Sigillographie Byzantine* (δημοσιευθὲν ἀρχικῶς εἰς τὸ περιοδικὸν Ἐλληνικά, ἀνετυπώθη εἰς τόμον, ἐν Ἀθήναις, 1936). *Documents de Sigillographie Byzantine. La Collection G. Orghidan* (Bibliothèque Byzantine, Documents, 1), ἐν Παρισίοις, 1952. *Les sceaux byzantins du Médailleur Vatican*, ἐν Βατικανῷ, 1962. *Le corpus des sceaux de l'Empire Byzantin*, τόμος πέμπτος, μέρη 1 - 3 μετὰ πινάκων, ἐν Παρισίοις 1963/1965/1972. Εἰς τὸν οἰκαδόν τῆς Ἀγιογραφίας μνημονεύομεν τὰ αὐτοτελῆ δημοσιεύματα: *La Vie Merveilleuse de Saint Pierre d'Atroa. Introduction, texte et traduction*, ἐν Βρυξέλλαις, 1956, καὶ *La Vita Retractata et les miracles posthumes de Saint Pierre d'Atroa*, ἐν Βρυξέλλαις, 1958. Ἐκ τῶν ἐκδόσεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐρευναν τῶν Τακτικῶν μνημονεύτεα ἡ ἔργασία: *Corpus Notitiarum Episcopatus Ecclesiae Orientalis Graecae*, ἐν Χαλκηδόνι, 1936.

Ἐκτὸς τοῦ *Corpus* τῶν σφραγίδων τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ὁ πατήρ Laurent ἐξέδωκε δύο μνημειώδη ἔργα: τὸ ἐκ σελίδων 636 τέταρτον τεῦχος τῶν *Regestes*

des Actes du Patriarcat de Constantinople, Vol. I. Les Patriarches, Fasc. IV. Les Regestes de 1208 à 1309, ἐν Παρισίοις, 1971, θεμελιῶδες σύγγραμμα οὐ μόνον διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικήν, ἀλλ’ ἐν πολλοῖς καὶ διὰ τὴν Πολιτικήν Ἰστορίαν τοῦ Βυζαντίου ἀπὸ τοῦ 1208 μέχρι τοῦ 1309, καὶ Les «Mémoires» du Grand Ecclésiarque de l’Église de Constantinople Sylvestre Syropoulos sur le Concile de Florence (1438 - 1439), ἐν Παρισίοις, 1971, σελ. XXLI - 716, ὑποδειγματικὴν ἔκδοσιν κειμένου μᾶς τῶν κυριωτέρων ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς πηγῆς τῆς ἴστορίας τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου.

‘Η πολυσχιδής δρᾶσις καὶ τὸ συγγραφικὸν ἔργον τοῦ πατρὸς Laurent, ἡ εἰδίκευσις εἰς αἱλάδους, οἱ δόποιοι ἀπαιτοῦν ἐκτάκτους ἰκανότητας, τὸ πάθος διὰ τὴν ἔρευναν καὶ ἡ ἀπλότης τοῦ βίου καθίστων αὐτὸν δεσπόζουσαν φυσιογνωμίαν τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

‘Ο πατὴρ Laurent καταλείπει ἀξιολογώτατον ἀνέκδοτον ἔργον. ‘Ως ἔγραφεν εἰς τὸν ὅμιλοντα εἰς τὴν τελευταίαν ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπιστολήν του, ἡσχολεῖτο τότε μὲ τὴν τελικήν ἀναθεώρησιν τοῦ χειρογράφου τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ *Corpus des sceaux de l’ Empire Byzantin*. Τὴν ἔκδοσιν τῶν ἔγγραφων τῶν Ἀθωνικῶν μονῶν τοῦ Παντοκράτορος καὶ τοῦ Ξενοφῶντος, τὴν δοιάν τὸν ἀπὸ ἐτῶν παρεσκεύαζεν δι μεταστάς, θὰ ἀναλάβῃ ὁ συνάδελφος κύριος Paul Lemerle, ἐνῷ οἱ ἐν τῷ τάγματι τῶν *Assomptionnistes* καὶ ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ συνάδελφοί του θὰ φροντίσουν περὶ τῆς ἔκδόσεως τῶν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἰστορίαν ἀναφερομένων καταλοίπων. Πλὴν ἀλλων παραμένει τὸ θέμα τῆς μνημειώδους ἔκδόσεως τοῦ ἴστορικοῦ ἔργου τοῦ Γεωργίου Παχυμέρους, εἰς τὴν δοιάν δι Laurent εἶχεν ἀφιερώσει ἀπὸ τοῦ 1929 μέρος τοῦ δημιουργικοῦ μόχθου του.

Εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος ἀγαπητοῦ συναδέλφου καὶ διαποτεστάτου ἔργάτου τῆς Ἐπιστήμης Βιταλιανοῦ Laurent παρακαλῶ νὰ τηρήσωμεν σιγὴν λεπτοῦ.